

III Міжнародна науково-практична конференція молодих учених та студентів «Філософські виміри техніки» (PDT-2022)

Отже, проведений аналіз факторів інформаційних впливів та інформаційної зброї, її аспектів впливу, в межах правового поля дозволяє виділити що потрібно, на нашу думку, для того, щоб протидіяти російській інформаційній та збройній ескалації в Україні. Сьогодні кожна людина повинна знати матрицю протидії маніпулюванню.

Література

1. Libicki M., *Conquest in cyberspace. National security and information warfare*, Cambridge, 2007, 207 p.
2. Дорошенко А.С. Гібридна війна в інформаційному суспільстві. *Вісник Національного університету «Юридична академія України ім. Я.Мудрого»*. 2015. № 2(25).С.212-218.
3. Зброя інформаційна - Велика Українська Енциклопедія. 23.04.2022р. https://vue.gov.ua/%D0%97%D0%B1%D1%80%D0%BE%D1%8F_%D1%96%D0%BD%D1%84%D0%BE%D1%80%D0%B0%D1%86%D1%96%D0%B9%D0%BD%D0%B0
4. Інформаційна війна. Захист від деструктивних інформаційно-психологічних впливів. Частина 2. <https://jrn1.nau.edu.ua/index.php/Infosecurity/article/view/13666>
5. Кондратюк М.О. Спецпропаганда як інформаційний складник гібридної війни росії проти України. *Стратегічні пріоритети. Серія «Політика»*. 2016. № 1(38). С.99-109.
6. Шайгородський І.В. Основні методи ведення гібридної війни в сучасному інформаційному суспільстві. *Актуальні проблеми політики і права*. 2016. Вип. 58.С. 66-76.

Д. Ковалишин, О. Герман, канд. істор. наук, проф.

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя, Україна

ШЛЯХИ МОРАЛЬНОГО ТА МАТЕРІАЛЬНОГО ОЗДОРОВЛЕННЯ ПОВОЄННОЇ УКРАЇНИ

D. Kovalyshyn, O. Herman, Ph.D, Prof.

WAYS OF MORAL AND MATERIAL REHABILITATION OF POST-WAR UKRAINE

Сьогоднішня війна принесла на наші землі чимало біди та зла. Українське суспільство пожинає жахливі наслідки ворожої агресії. Після таких руйнувань та жертв нашої країни знадобиться немало часу аби відновити економіку країни та моральний стан людей. У багатьох бійців і у мирного населення після повернення з місць бойових дій трапляються чимало психологічних зрушень та розладів. Демобілізовані воїни потрапляють у зовсім інший світ, де вже немає вибухів, стрілянини, передчасних смертей. Одним із найважливіших завдань суспільства, яке приймає воїнів, є необхідність надання їм психологічної допомоги. Відсутність належної реабілітації негативно впливає на долю людей, які зазнали моральних і фізичних травм у час воєнних дій.

Які ж є методи для повернення до повноцінного життя наших військових? А. Г. Караян та І. В. Сиромятников пояснюють у книзі «Прикладна військова психологія» [1]: Психологічна реабілітація вирішує широкий спектр завдань психологічної допомоги учасникам бойових дій. Насамперед це:

- нормалізація психічного стану;
- відновлення порушених (втрачених) психічних функцій;
- гармонізація «Я-образу» ветеранів війни зі сформованою соціально-особистісною ситуацією (поранення, інвалідність тощо);
- надання допомоги у встановленні конструктивних відносин з референтними особистостями та групами.

Що ж до матеріального відновлення зруйнованої інфраструктури як державного так і приватного характеру власності Україною на міжнародній конференції в Лугано (Швейцарія) було презентовано перший глобальний проєкт такої реставрації. Десятирічна програма

III Міжнародна науково-практична конференція молодих учених та студентів «Філософські виміри техніки» (PDT-2022)

охоплює 15 напрямів. Його загальна вартість перевищує 750 мільярдів доларів. Очікується, що з них 250 мільярдів буде залучено через партнерські гранти, 250 мільярдів – через позики або акціонерний капітал і 250 мільярдів – через приватні інвестиції. План поділено на три етапи [2].

Перший етап – «Стійкість» – передбачає відновлення найважливіших об'єктів критичної інфраструктури до кінця року. Особливо обслуговування котельні, мережі, ЖКГ, підтримка малого та середнього підприємництва. Цьогоріч Україні вже потрібно хоча би 6-6,5 мільярдів доларів для відновлення енергетичної мережі держави.

Другий етап розгорнеться орієнтовно у 2023-2025 роках й передбачає реалізацію більшості проектів всього плану, відновлення об'єктів соціальної сфери, будівництво та ремонт житлового фонду. Очікується, що цей етап залучить понад 300 мільярдів доларів необхідного фінансування.

Третя фаза триватиме впродовж 2026-2032 років, – це модернізація та заходи щодо вступу України до Європейського Союзу. Для цього знадобиться понад ще 400 мільярдів доларів.

Однак, нам потрібно як у воєнному стані так і в повоєнні покладатися в основному на власні сили й можливості, вишукувати резерви та повертати нашу державу до числа провідних у Європі. А це означає, що молодим людям необхідно зараз із великою відповідальністю ставитися до оволодіння знаннями та професіями, які вкрай стануть потрібними у час відбудови поруйнованої війною України.

Література

1. А. Г. Караян та І. В. Сиромятников «Прикладна військова психологія»
2. https://lb.ua/blog/martyna_boguslavets/524339_plan_vidnovlennya_ukraini_rozpochati.html

І. Ковальчук, Н. Шостаківська, канд. пед. наук, доц.

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя, Україна

ІНФОРМАЦІЙНІ СУСПІЛЬСТВА ТА ЦИФРОВИЙ РОЗРИВ

I. Kovalchuk, N. Shostakivska, PhD in pedagogy, Assoc. Prof.

INFORMATION SOCIETIES AND DIGITAL DIVIDES

Боротьба за цифрове включення – це боротьба з часом. Нові інформаційні технології збільшують існуючу соціальну нерівність, тому політика цифрової інклюзії – це не що інше, як боротьба за зміну можливостей доступу до ринку праці та умов життя. Справжня цінність інформації залежить від здатності користувача її інтерпретувати. Щоб бути корисною, інформація має бути значущою, має бути перетворена на знання через процес соціалізації та практики, які формують аналітичний потенціал. «Протистояння цифровому розриву не можна відокремити від протистояння освітньому розриву» – П. К. Верхоф [1].

Політика універсального доступу до Інтернету в країнах, що розвиваються, не буде успішною, якщо вона не буде пов'язана з іншою соціальною політикою, зокрема з тією, що стосується освіти. Очевидно, це не означає, що ми повинні чекати, поки ми зможемо викоринити неписьменність, щоб розробити політику цифрового залучення. Вимоги економіки та створення робочих місць вимагають взаємопов'язаної політики, яка працює з різними соціальними секторами та різними ритмами з метою універсалізації державних послуг.

С. Бернардо у своїх дослідження дійшов висновку, що політика, спрямована на зменшення цифрового розриву, є необхідною складовою соціальної політики, але вона не є відповіддю на всі соціальні та економічні проблеми [2]. Те саме стосується електронної освіти та проблем, спричинених зниженням успішності в школі. Запровадження Інтернету має стати частиною загального переосмислення методів навчання та ролі як школи, так і